

አቶ ቆራጥ ውሳኔ።

Saturday, December 30, 2017

ዳዊት ዳባ።

ያለህው በርቀት ሲሆንና የመረጃ ምንጭ ያደባባይ ብቻ ሲሆን የነገሮች አካሄድና በትክክል እንዲገባህና እውነቱን ከውሸት ለመለየት በጣም የተለየ ጥበብን ታሳድጋለህ። ብዙዎቻችን ይህንኑ ነው የምንጠቀመው። ይሰራልም።

ትግሉ የግለሰብ አቋም ከመሆን እርቆ ሄዷል። የግለሰብ ብቻም አይደለም በድርጅት ስራ አስፈጻሚ ደረጃም ከህዝብ ፍላጎት በተቃራኒ ቆራጥ ውሳኔ በማድረግ እየፎከርከ መግዛቱን ህዝብ ገና ትግሉን ሲጀምር አንዴ አይደለም ደግሞ ደግሞ ያሸነፈው ነው። ደረጃ በደረጃ ሲታይ ምንም አይነት ውሳኔ ወስኖ ተፈጻሚ ለማድረግ የየድርጅቶቹን አባላት አወንታ ማግኘት አለበት። ወደቁላ መለስ ብለን እናስታውስ ይህን ማለፍ አቅቶት ስንቴ ከላይ የመጣ ውሳኔ “ወደቆሻሻ መጣያ” ተብሎ ተመላሽ እንደሆነ። የአባላት ፍላጎት ከህዝብ ፍላጎት ጋር መመሳሰል ከጀመረ ደግሞ ቆየ። አሁን ደግሞ ትግሉ የየክልልም ቢሆን መንግስታዊና አልፎም የፓርላማ ቅርፅ ይዟል። ይህንን ሁሉ አለፈ ብንል እንኳ “አቶ ቆራጥ ውሳኔ” ህዝብ አይቶት ቢያንስ ማለፊያ አድርጎ ሊወስደው ይገባል። አለበለዚያ በንጋታው ወስዶ ያደባይልህል። ኢትዮጵያ ውስጥ ወደቁላ ላይመለስ የተለወጠው ነገር ይህ ነው። አገዛዙ አርጅቷል የመግዛት አቅሙን አሟጦ ጭርሷል የተባለው በማስፈራራት አልሰራ ስላላ ነው።

“ አሸነፈ” የሚባል ወያኔ ከዚህ በቁላ ያለም። ላልቆረጠለት ይቆረጥ። ወያኔ ሁለት ምርጫ ነበረው። አንደኛው ለጊዜውም ቢሆን አንጻራዊ ጥንካሬ ወታደራዊና ድህንነቱ አካባቢው አለ ስለተባለ የሀይሉን መንገድ ቁርጠ ሄዶበት እድሉን መሞከር ነበር። ይህንኛውን መንገድ አስቦት አስቦት የማይሆን ስለሆነ አልመረጠውም። ሄዶበት ቢሆን ሞቱ ፈጣን። ጦሉም ግን ቀላል አልነበረም። በትንሹ በሙቶሺዎች መግደልንና በብዙ ሙቶ ሺዎች ማሰረን ይሻል። ያም ሆኖ አይሳካም። ሁሉ ነገር ለማፍረስና ከባድ ለመስራት ትልቅ ሆኖል። ልታፈርሰው ያማይቻልህ አይነት። ሁለተኛው መንገድ አልጋ ላይ ተኝቶ ቁርባን ተቀብሎ፤ ኑዛዜውን አድርጎ ድምፅ አጥፍቶ የማይቀረውን ሞት መሞት ነው። “ጊዜ መግዛት” ለማን ይጠቅማል?። የሚል ጥያቄ መጠየቅ ተገቢ ነው። በኔ እይታ ለረጅም አመታት በተደጋገመ ሁኔታ “ጊዜ መግዛት” ለወያኔ ፋይዳ ነበረው። አሁን ግን ለውጥን ለሚረምደው ጠቃሚነቱ ያደላበት ሁኔታ ነው ያለው። ለዚህ ብዙ ምክንያቶች አሉ።

ከዚህ ተነስቶ የአሁኑኑ ግን የተንዛዛ ስብሰባ ባጭሩ ግም ለግም ተያይዞ አዝግም ነው ማለት ይቻላል። እዚህም እዛም ቁምነገር ለወሬ ያህል ተወርቷል። አጀንዳ ጠብቆ ማውራት፤ መደማመጥ ሁሉ አስቸጋሪ ነበር። ተጨቃጭቀዋል፤ የሚፎከረው ፎክሯል። የሚያስፈራራው አስፈራርቷል። የሚያረጋጋው አረጋግቷል። የሚሸመግለው ሸምግሏል። በሂደቱ አጠቃላይ ያገሪቷን እውነታ አንስተው አይተውታል። መፍትሄ ብለው ስልጣኑን መልቀቅ ድረስ ተጋግተዋል። ታወራና ታወራና። ታዳምጥ ታዳምጥና። ሀሳብ ትሰጥ ትሰጥና። በመጨረሻ ግን ስብሰባ ስለሆነና ማለቅ ስላለበት አለቀ ትላለህ። ሊተገበር በማይችል፤ አቅሙ በሌለህ ሀሳብ ተስማማን ትላለህ። እንዲሁ በህዝብ ተቀባይ ልታደርገው በማትችለው እንደውም ደፍረህ ህዝብ ፊትና አባላት ፊት ይዘህው ለመሄድ በማትችላቸው አሳብ ተሳማማን ብለህ ትወጣለህ። ይህ ለሁሉም ድርጅቶች ነው። ሊሆን የሚችለው ይህም ነው። ጨርሰው ሲወጡ በተምታታ ስሜት ውስጥ ሆነው ነው። ባንድ በኩል ነገ ስብሰባ ስለሌለ እጅይ የማለት ነገር አለ። በሌላ በኩል የደቀ ሞራል። የቀፈረ ስሜት። አንዳንድ የማይቀረውን የስርአቱን ሞት ብቻ አይደለም የራሱን ሞት ሁሉ ቁልጭ ብሎ ሊያየው ይችላል። አሸናፊነትም ተሸናፊነት የለውም። ብቻ ምክንያቱ በማይገባቸው የመጨረሻ ተጠላልተውና ተፀያይፈው ይወጣሉ።

ከስብሰባው ውጪ ለነበረ ጠልፎ ሲያዳምጥ ካልነበረ ማን ምን አቋም እንዳራመደ፤ ማን ሲባሸር እንደነበርና ማን ማንን እንደከዳ ለማወቅ አይቻልም። ባደባባይ ተቃውሞ አሰምቶ የተመለሰ ሁሉ አሸናፊ ነው ባይባልም ተቃውሞ እንደወጣ

የቀረም ሁሌ አሸናፊ አይደለም። እዛው ሆኖ መታገል ፍቱን እንደሆነ ግን ተሞክሮ የተረጋገጠ ነው። በዛ ላይ የዚህ አይነት መላ ምቶች ብዙ ጊዜ የተሳሳቱ ሆነው በኋላ መታዘብ ችለዋል። አንድ ነገር ግን በድጋሚ አሁንም መታወቅ ያለበት አሸናፊ ሊሆን የሚችል “ወያኔ” የለም። ከዚህ በኋላ መቼምም አይኖርም።

በሌላ በኩል ደግሞ አሸናፊ እንጂ ተሸናፊ የትኛውም ድርጅት ለወያኔ እድሜ አይሆነውም። ተቃዋሚዎችን ሙልጭ አድርገው ሲያጠፉ “እነዚህ ሰዎች እብዶች ናቸው ወይ በኋላ ስልጣኑን ላማስረከብም ለመሻሻም እኮ ያስፈልጋሉ። በተወሰነ ደረጃም የህዝብ ተቀባይነት ሊኖራቸው ይገባል” እያለ አጥብቆና ደጋግሞ የሚያማርር ሰው አውቃለው”። ይህ ሰውዬ ወያኔ ነው እንዴ! እል ነበር። ምን እያለ እንደሆነ የገባኝ በቅርብ ነው።

እነዚህ አጋር ድርጅቶች ህዝብ ማን እንደነበሩ ስለሚያውቃቸው እንኳን ተሸንፈው አሸናፊ ሆነውም ቀላል አይደለም። ከነሱ ከሚቋጨው የትኛው አይነት ስምምነት ይልቅ ከህዝብ መሪዎች ከነመራራ ጋር ባነሰ የሚያደርገው ስምምነት ተቀባይ ለማድረግ ቀላል ነው። አገርንም ማረጋገጥም ሆነ ዘላቂ ጥቅምና ድህንነታቸውን ለማስጠበቅ የተሻለ ነበር።

ችግሩ ያስፈሪ ሰውም አይመስለኝም። አሁን ያሉት ያላስፈሩ በምን ታምር ነው ከዚህ የባሱ አስፈሪዎችን መፍጠር የሚቻለው። ግንባር ላይ ባለ ምልክት በሉት። በአረመኔነት፣ በገደሉት ብዛት፣ በጦረኛነታቸው፣ በያዙት የስልጣን ቦታ፣ ባሰቃዩት ንፁህን ብዛት፣ ባከማቹት ሀብት.....ተዘርዘሮ አያልቅም። ችግር የሆነው አቶ ቆራጥ ውሳኔ ሳይሆን ውሳኔውን ዝም ብሎ የሚቀበል፣ አጋር ፣ ተከታይና ህዝብ ዛሬ ላይ አለመኖሩ ነው።

ፅሬ ከመልቀቄ በፊት ኢህአዲግ ስብሰባውን አስመልክተው የፃፉትን አነብብኩት። ሀሳቤን ሊያስቀይረኝ አልቻለም። ስለዚህ ይህን ፅሁፍ መጀመርያ ባሰለሁት መልቀቁን መርጫለው። በተስማሙበት የወጣ መሆኑን እንድጠራጠር አድጎኛል። ፉኩራ በዝቶበታል። ጉራ ብቻ ሆኖብኛል።